ANUL XI. No. 1240 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 8 Septembrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 — 325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Concluzii după campionate

Marţi s'au disputat la strandul Kisseleff, ultimele probe ale campionatelor naţionale de nataţie. Şi se poate spune fără teamă de exagerare, că aceste campionate au fost cele mai reuşite, sub raport sportiv, din câte s'au organizat vre-odată în România. Căci, nu este un lucru banal să se doboare în decurs de câteva zile, nu mai puţin de 12 recorduri, printre cari şi cel pe 100 m. înot liber, care este fără îndoială cel mai interesant prin valoarea sa proprie şi prin noul timp reuşit.

Nu ne vom opri aci la un comentariu technic al performanţelor realizate la strand, ci vom încerca să tragem câteva concluzii de ordin general, din întreg ansamblul de performanţe. Pentrucă socotim că ceiace s'a realizat anul acesta în nataţia românească, nu trebue să aibe caracterul unei performanţe izolate. Ca multe altele din atâtea domenii sportive unde am sclipit o zi pentru a ne cufunda apoi pentru cine ştie câtă vreme în negură.

Este neapărată nevoe ca saltul acesta de valoare, care a impresionat până şi pe acei cărora nataţia nu le spune nimic sub nici un raport, să fie un început şi nu o etapă de lungă şi nefolositoare stagnare. Sau prilej de derutantă autoadmiraţie, care să ţină pe loc progresul imens căruia este sortită nataţia românească.

Mai ales că prima şi cea mai importantă constatare la care au dus aceste campionate este existenţa unui bun material uman care nu are nevoe decât de o inteligentă cizelare technică pentru a putea fi utilizat la o eficace emulaţie a masselor.

Căci nu trebue să se uite un lucru esenţial: goana după recorduri nu este un scop ci un mijloc. Massele refractare unui sport sunt mânate spre el numai atunci când performanţele excepţionale îi atrag atenţia fie asupra anumitor calităţi pe cari nu le bănuiau, fie asupra altora asupra cărora nu erau edificate. Principiul acesta este mai lesne aplicabil nataţiei decât oricărui alt sport, pentrucă spectatorul unei reuniuni nautice poate fi mai curând transformat într'un înotător, decât spectatorul unui match de football într'un footballist. Şi asta, datorită faptului că sportul nautic întruneşte două calităţi esenţiale: este cel mai complet şi cel mai uşor de învăţat.

Prin această prismă vedem noi necesitatea recordurilor nautice, şi de aceia considerăm realizările de la strand drept un fericit început. Spectacolul nautic este extrem de atracţios atunci când forţele nu sunt disparate, aşa că scopul esenţial, emulaţia, poate fi mai uşor atins decât în foarte multe sporturi. Mai ales că nataţia nu are reguli complicate cari să nedumirească pe profan. Primul contact cu o întrecere interesantă înseamnă un spectator în plus.

Păcatul mare este însă că diriguitorii nataţiei n'au descoperit încă secretul întrecerilor interesante. Aşa că nici spectatorii noi n'au fost recrutaţi decât foarte puţini în decursul anilor. Intr'adevăr reuniuni demne de a fi urmărite, n'avem la Bucureşti decât una sau două pe an, dintre cari, campionatele naţionale ocupă primul loc. Şi asta când nimic nu este mai uşor decât organizarea unei reuniuni nautice. Strandul nu costă nimic, iar înotătorii nu cer nimic. In astfel de condiţiuni nu trebue decât un neînsemnat trofeu, un program bine chibzuit şi o supraveghere competentă pentruca o reuniune nautică să fie fapt împlinit. Când aşa stau lucrurile, nu e logică întrebarea: de ce nu se organizează mai des? Noi ne-am întrebat de foarte multe ori şi am întrebat şi pe cei în drept fără să avem şi răspunsul respectiv. N'am pus nici odată la îndoială dragostea de sport a conducătorilor nataţiei româneşti; dar nici n'am putut înţelege cărui fapt se datorează zgârcenia manifestaţiunilor publice.

Iată câteva constatări pe cari le impun rezultatele cu adevărat senzaţionale ale campionatelor naţionale. Vor ţine seamă de ele cei cari pe drept cuvânt au folosit moralmente de pe urma lor? Rămâne de văzut. N'am vrea însă ca primul efect al unor constatări similare cu ale noastre, să fie vechea flaşnetă a bazinului acoperit...

Nu de alta, dar ne apropiem de sezonul în care conducătorii nataţiei au timp suficient de proecte irealizabile...

Domnişoara Sigeti

Nu e vorba de o nouă paraşutistă. Domnia d-rei Brăescu va mai dura multă vreme, căci, altă româncuţă care să cadă de mai sus, nu se va ivi prea curând...

Totuşi domnişoara Sigeti este destinată să reprezinte un moment în viaţa sportivă: începutul celei mai interesante metamorfoze... Iată cum:

Clubul Victoria din Ineu (Transilvania), în luptă teribilă cu criza şi în căutarea unei soluţii care să-i înviorleze visteria, s'a oprit asupra unei idei nebănuite.

Footballul aşa cum se joacă în prezent tinde spre o monotonie distrugătoare. Trebue găsit ceva inovator, şi-au zis mai marii dela Victoria din Ineu. N'au prelungit inutil chibzuiala şi după o serie de reflecţii, unele mai inexprimabile, altele mai sportive... au găsit inovaţia.

In postul de centru înaintaş al primei lor echipe, au introdus pe domnişoara Sigeti. Strategia atacului va fi deci condusă de o reprezentantă a sexului slab... Din punct de vedere technic urmările acestei imixtiuni feminine nu vor fi deosebite.

Visteria clubului din Ineu, se va înviora însă într'un grad neaşteptat.

Pentrucă nu trebue neglijat un amănunt. Domnişoara Sigeti este o blondă nostimă, cu enorm de mulţi adoratori, urmărită de aproape toţi «cavalerii» din Ineu. Toţi aceştia, cari Duminică se plimbau pe «corso» sau îşi pierdeau vremea pe la cinematograf în căutarea domnişoarei Sigeti, vin acum la arena sportivă, unde concursul lor a devenit binefăcător. Şi trebile footballiste dela Ineu sunt în plină prosperitate

La Bucureşti nu s'ar putea oare importa inovaţia dela Ineu? In loc de football nocturn, cupe şi alte încercări de a mări atracţia matchurilor, n'ar fi mai bine să se cedeze postul de centru înaintaş, unei nostime cu adoratori?

Şi cum avem pe Miss România în mai multe ediţii şi aparţinând diferitelor edituri... n'ar fi interesant să le introducem în câte o echipă bucureşteană?

Pe «miss Griviţa» la Venus, «miss Obor» la Unirea Tricolor, «miss Dudeşti» la Macabi, «mis Ghencea» la Turda şi eventual să se refacă Sparta din cenuşă... cu toate fetele din Sfinţii Apostoli... Negoţul cu siguranţă ar sălta.

S'ar goli calea Victoriei şi toţi craii cari fac kilometri în urmărirea misselor ar lua drumul arenelor, umplând tribunele şi visteriile.

Cred că ar fi foarte interesant s'o vezi pe Magda Demetrescu driblându-l pe Stanciu, sau făcând cu ochiul lui Xifando, ca să-i obţină indulgenţa...

Şi până la urmă ca metamorfoza să fie complectă, d-na Smara să fie cooptată în comisia districtuală...

LIS

Clasamentul celor mai bune jucătoare din lume

După campionatele Americei, ultima mare probă mondială a anului, Pierre Gillou, preşedintele federaţiei franceze de tennis, a întocmit un clasament al celor mai bune jucătoare femenine.

Iată-l:

1. Moody-Wills (St. U.)
2. Jacobs (St. U.)
3. Round (Ang.)
4. Scriven (Ang.)
5. Mathieu (Fr.)
6. Krahwinkel (Ger.)
7. Palfrey (St. U.)
8. Nauthall (Ang.)
9. Payot (El.)
10. Henrotin (Fr.).

O Olympiadă intermilitară la O. N. E. F.

Vor participa echipele militare ale Cehoslovaciei, Jugoslaviei, Poloniei şi României la toate sporturile. — Concursurile vor fi patronate de M. S. Regele

La începutul lunei Octombrie, Capitala va găzdui o mare competiţie sportivă militară, la care vor participa reprezentanţii Micei Inţelegeri şi ai Poloniei. Această competiţie va fi organizată de O. N. E. F. care a început de multă vreme o campanie de pregătiri intense pentru realizarea succesului pe care-l merită o astfel de înjghebare.

Ideea O. N. E. F-ului este din cele mai fericite şi va găsi realizare într'o perioadă în care sportul a ajuns în rândurile armatelor cari vor participa la Olympiada intermilitară, la o desvoltare care va permite desfăşurarea unor concursuri extrem de interesante.

PREGATIRILE ROMANEŞTI

După cum se ştie, sportul n'a pătruns de prea multă vreme în cadrele armatei noastre. A fost chiar un timp când mişcarea sportivă n'avea acces în interiorul căzărmilor, unde severa disciplină militară pedepsea chiar, pe acei cari îndrăzneau să calce acest consemn.

Lucrurile au evoluat însă spre făgaşul lor normal. Treptat a intrat în conştiinţa conducătorilor militari ideea de sport, căreia M. S. Regele I-a fost în dese prilejuri cel mai pasionat sprijinitor. Reuniunile sportive în cari M. Sa cobora în mijlocul atleţilor a fost un imbold pentru cei din fruntea oştirii, cari au permis şi mai apoi au încurajat chiar, activitatea sportivă înlăuntrul căzărmilor.

Aşa că astăzi nu este regiment care să nu-şi aibe instructorul de educaţie fizică venit cu cunoştinţe de specialitate dela cursurile O. N. E. F.-ului şi care să nu aibe program de sport pe specialităţi.

Această situaţie îmbucurătoare, permite o bună pregătire a reprezentanţilor armatei române, mai ales că diriguitorul O. N. E. F.-ului, d. general Virgil Bădulescu depune o intensă activitate în această direcţie.

FORMAŢIILE DE BAZA: REGIMENTELE DE GRANICERI

Dacă mişcarea sportivă a pătruns temeinic în rândurile oştirii, nu este mai puţin adevărat însă că regimentele grănicereşti au reuşit să se impună din primul moment printr'o organizare mai vastă şi printr'o efectivă şi folositoare participare la concursurile civile.

Datorită acestui lucru, aceste regimente au ajuns la un nivel sportiv foarte ridicat, mulţi dintre reprezentanţii lor fiind în locuri de frunte ale sportului românesc. Progresul marcat de aceste regimente se datorează exclusiv unei concepţii sănătoase de sport de care au dat dovadă în toate prilejurile şefii eRarhici, cari n'au făcut nici un fel de restricţiuni desvoltării din ce în ce mai mari a activităţii sportive a grănicerilor.

D. GEN. BADULESCU

MICA ANTANTA MILITARA

Situaţia în rândul armatei noastre este după cum am arătat, destul de satisfăcătoare. Aceasta nu înseamnă însă că am putea emite pretenţii de superioritate asupra celorlalţi participanţi din Mica Inţelegere şi Polonia, pentru simplul motiv vă n'avem nici organizaţia sportivă a unora din ele şi nici tradiţia lor sportivă.

Dacă asupra jugoslavilor vom putea marca o superioritate evidentă, nu vom putea face însă acelaş lucru asupra Cehoslovacilor şi Polonezilor, cari practică sportul militar cu mult înaintea noastră. Aceştia se pregătesc la rându-le intens pentru prima Olympiadă militară în care dobândirea trofeelor puse în joc va deslănţui o emulaţie extraordinară.

AMENAJAREA O. N. E. F.-ULUI

Dat fiind faptul că Olympiada aceasta va fi urmărită de un mare public militar şi civil, lucrările de la O. N. E. F. pentru amenajarea tribunei au fost accelerate, pentru a cuprinde un număr suficient de spectatori în condiţiuni confortabile.

Mai ales că se vor disputa toate sporturile, inclusiv footballul.

VA PATRONA M. S. REGELE

Olympiada militară va fi patronată de M. S. Regele, care se interesează foarte de aproape de stadiul preparativelor. M. Sa, apreciind importanţa unor astfel de concursuri, cari vor avea loc în fiecare an în capitalele ţărilor respective, va fi prezent la inaugurarea jocurilor la care va asista întregul guvern şi ataşaţii militari ai armatelor participante.

Paolino are cuvântul...

Campionul Europei despre proectele sale. — „La Roma nu la Barcelona" — Max Baer este un brutal

(Corespondenţă particulară)

BARCELONA. — In conjunctura actuală a boxului mondial, Paulino are o situaţie excepţională.

A reuşit să-şi însuşească titlul european la toate categoriile, asigurându-şi locul conform cu însuşirile sale pugilistice.

Nu se vorbeşte oare de un match Paulino—Carnera? sau de apropiata întoarcere a bascului în Statele Unite unde îl aşteaptă angajamente mari?

Paulino atrage priviri din toate centrele pugilistice şi e urmărit ca o adevărată vedetă.

Popularitatea sa a depăşit de mult graniţele Spaniei. In patrie, Paulino a ajuns ce a fost Carpentier în Franţa.

Recent, campionul Europei de toate categoriile, a invitat la vila sa din San Sebastien, pe ziariştii străini aflători în Spania. Un colaborator al ziarului nostru, recent stabilit la Barcelona, a fost oaspele campionului şi ne trimite o serie de impresii extrem de interesante.

La intrarea în San Sebastien, în drum spre Madrid, o vilă de o arhitectură foarte modernă adăposteşte pe Paolino Uzcudun, campionul Europei de toate categoriile.

Inconjurat de familia sa, compusă din două persoane: mama şi o soră, «bascul» duce o viaţă foarte liniştită.

Singura sa preocupare este antrenamentul.

In privinţa regimului alimentar, a adoptat o metodă care derutează pe prietenii săi spanioli, obicinuiţi să dejuneze la ora două şi să ia micul dejun la 11.

Paolino mănâncă de două ori pe zi: la 11 înainte de prânz şi la 5 după masă.

Regim american, care îi permite să se antreneze două ore pe zi, de la trei la cinci, în fiecare după prânz.

In acest interval, face «footing», «shadow», lucrează la sac, la coardă şi zilnic 14 rounduri. Lucrează cu trei «sparring-parteneri», unul greu şi doi uşori.

«IN FELUL ACESTA IMI MENŢIN FORMA»

a spus Paulino.

Şi a adăugat:

«Când ai trecut de 30 de ani şi eşti aproape de 34, nu trebue să te opreşti un singur moment, căci reluarea e foarte grea. Antrenându-mă de cinci ori pe săptămână, mă simt tot atât de suplu ca în urmă cu şase ani, când l-am bătut înainte de limită pe Frank Godard, campionul Angliei».

CU ŞALIAPIN ŞI SACHA GUITRY LA BIARRITZ

In cele două zile când nu se antrenează, Paulino se repede la Biarritz.

Acolo poţi să-l vezi pe terasa celei mai mari cafenele, la masă cu Şaliapin şi Sacha Guitry, iar nu departe de el poţi vedea pe prinţul de Walles moştenitorul tronului Angliei.

PAULINO EVOCA INCEPUTURILE

«Sosisem la Paris, unde îmi impusesem o viaţă extrem de sobră.

Nu eşiam niciodată seara. Abia după a zecea victorie începusem să cunosc viaţa. Şi totuşi nu mi-am permis nici un fel de exces, ca de pildă boxeurii francezi după victorie... Iată de ce am rezistat...».

Paolino are astăzi 34 de ani şi nu pare nici de 30.

MAX BAER BOXEUR RAUTACIOS

«L-am bătut net la puncte şi pot să mă pronunţ asupra lui. Nu este un om ştiinţific, dar e mare bătăuş. Loveşte tare dar e foarte încet. Forţa sa este răutatea; în matchul care l-am susţinut cu el, doar că nu m'a muşcat...»

MATCHUL CU PRIMO CARNERA

«Mă interesează enorm matchul cu Primo Carnera. Nu ţin neapărat ca întâlnirea să aibe loc la Barcelona. Sunt dispus să boxez la Roma. Cred că se va încheia contractul, mai ales că sunt de fixat câteva mici detalii.

Data proectată este 22 Octombrie.

PROECTE...

«Pentru moment n'am alt proect sportiv, decât să particip la marele premiu automobilistic al Spaniei. Sunt sigur că voi depăşi media de 120 km., pe care am atins-o nu de mult».

C. Pt.

Un comunicat care nu spune nimic nou

U. N. S. C. R. încearcă printr'un comunicat să motiveze absenţa noastră dela Torino. Am citit cu o deosebită atenţiune rândurile trimise de forul studenţilor, crezând că vom găsi în ele lucruri noi, fapte care să probeze nevinovăţia celor din fruntea Uniunii şi a Departamentului Sporturilor.

Ei bine, ne-a fost imposibil să aflăm altceva din citirea acestui comunicat, decât fapte ştiute şi pe care le-am adus la timp la cunoştinţa opiniei publice.

Uniunea a încercat astfel să se reabiliteze. In zadar i-a fost munca, deoarece din înşirarea celor 3 puncte din comunicat nu reiese clar decât un singur lucru:

„Lipsa studenţimei sportive, din România dela Jocurile Universitare dela Torino se datoreşte numai şi numai tembelismului cu care s'a lucrat în această participare".

Căci trebue să înţeleagă domnii dela Uniunea Studenţilor că adeziunea de participare la jocuri nu înseamnă înscrierea României. Pentru acest lucru exista data de 15 August prevăzută de regulamentul jocurilor până când România trebuia să trimită înscrierea pe probe şi individuală.

Că înscrierea nominală cerută de regulament nu a făcut-o d. Guţulescu la 16 August, ci d. V. Roşculeţ la data de 30 August.

Şi ne miră faptul că în comunicat, Uniunea mai insistă asupra acestui punct care ar trebui să-l treacă sub tăcere constituind un caz unic de lipsă de organizare.

Comunicatul vorbeşte apoi de motive „extrem de importante" de chestiuni de prestigiu şi independenţă. Parcă nu am cunoaşte ce puţin plauzibile sunt aceste motive.

Nu pomeneşte nimic comunicatul de lipsa unei persoane oficiale care să se fi ocupat la timp de paşaportul echipei şi nu caută să motiveze cu nimic absenţa preşedintelui U. N. S. C. R. care avea întreaga sumă pentru deplasare şi care dela 25 August a fost văzut în Capitală numai Miercuri 30 August?

Trebue să înţeleagă cei din comitetul U.N.S.C. R. că este inutil să mai insiste în a căuta pe vinovaţii lipsei noastre dela Torino. Ei se găsesc chiar printre cei care mai ocupă încă funcţiuni în U. N. S. C. R.

De un lucru pot fi siguri cei care dau astfel de comunicate: studenţimea sportivă — această minoritate care nu este deloc agreată de cei de la U.N.S. C. R. nu va uita uşor batjocura ce li s'a făcut şi va reacţiona mai curând decât se aşteaptă.

CAMIL MORŢUN

FEDERAŢIA INTERNAŢIONALA DE RUGBY şi turneul dela Paris

Neglijenţe condamnabile

Cu ocazia Olympiadei universitare dela Torino s'au produs fapte îmbucurătoare pentru rugby şi s'au luat măsuri cari vor învioara propagarea acestui sport.

Incă dela 6 August, federaţia italiană de rugby a trimis Federaţiei noastre o adresă-convocare pentru 3 Septembrie la Torino, prin care ni se aducea la cunoştinţă proectul de statut al Federaţiei Internaţionale de rugby (anexat în broşură). Un fapt foarte important, căci prin participarea noastră printr'un delegat am fi dat cel puţin un semn de viaţă.

La această scrisoare nici un răspuns, căci spre ghinionul nostru scrisoarea trimisă unui oficial a nimerit casa goală, omul fiind plecat la băi.

Urmează o telegramă a federaţiei italiene care are aceaşi soartă.

Deabia în ziua de 2 Septembrie aceste convocări parvin F. R. R.-ului, şi aceasta nu are altceva de făcut decât să trimită o telegramă cu «aclamări» şi «felicitări».

Ce s'a făcut la Torino?

S'au prezentat delegaţii: Franţei, Italiei, Spaniei, Germaniei şi Cehoslovaciei.

Discuţiunile au început Luni 4 Septembrie şi sunt în curs.

CE S'A HOTARAT

Până acum un fapt e sigur.

S'a decis organizarea unui turneu la Paris pentru 1 Ianuarie şi noi fiind lipsă am fost trataţi în consecinţă.

Nu acuzăm pe nimeni căci în fond nimeni nu putea fi obligat să stea vara acasă, dar constatăm că de aci ni se trage o situaţie de neadmis.

Cehoslovacia, Spania, Italia, ţări mai puţin cunoscute decât noi în rugby, s'au afirmat şi s'au zbătut, pe când noi, candizi şi nevinovaţi, stăm la Bucureşti şi aşteptăm plăcinta gata.

SOLUŢIA

Acum nu mai rămâne decât repararea în parte.

In primul rând intervenţii pe lângă italieni pentru punerea noastră în curent cu cele petrecute şi în al doilea rând, şi poate cu precădere, tratative cu Federaţia franceză de rugby pentru primirea României în turneul de la 1 Ianuarie dela Paris.

Incă un exemplu de neglijenţă. D-l G. Tanoviceanu a plecat pe contul său la Torino şi s'a oferit F. R. R.-ului să-i servească drept delegat. Aprobare, entuziasm şi promisiunea solemnă de a i se da o delegaţie scrisă. Odată şedinţa terminată, tot din neglijenţă delegaţia nu i s'a dat. D-l Tanoviceanu a plecat, dar nu s'a prezintat la conferinţă pentrucă risca să nu fie luat în seamă, dacă nu chiar şi dat afară.

Biuroul F. R. R. are datoria să facă «marele efort» de a se întruni Luni 11 Septembrie a. c. pentru a repara în parte greşelile datorite neglijenţei.

R. V.

Cochet şi Plâa vor întâlni pe Tilden şi Barnes la Paris

Primul match al lui Cochet ca profesionist va avea loc la 22 Septembrie la Paris.

Este vorba de un match Franţa-Statele Unite între profesionişti, în beneficiul „Asociaţiei ziariştilor sportivi".

Partenerul lui Cochet va fi cunoscutul antrenor francez Martin Plâa.

Echipa americană este formată din Tilden şi Barnes.

Revanşa acestui match se va disputa în Ianuarie la New-York.

Se pare că şi Vines va abandona amatorismul, trecând chiar în cursul acestei luni la profesionişti.

Se anunţă ca sigură participarea lui la matchul Franţa-Statele Unite profesionişti dela New-York.

Aceste evenimente vor avea consecinţa că Anglia va deţine încă mulţi ani Cupa Davis.